Vñ poeta. Olim qđ viciũ fuit hoc
ẽ mõ ṽtus Nũc nichil ẽ viciũ nisi
habẽ nihil Jdo hõi existẽti ĩ vita
grẽ dicit dñs Vade filius tuus vi
uit Quarta vita ẽ vita eterna de q̃
vita ait dñs iohis vltimo. Hec ẽ
vita eterna vt cognoscãt te soluz
deum ⁊ quez misisti ihesũ xp̃m Et
hanc vitam ɔmendat aristo. ĩ li
bro celi ⁊ mũdi dicẽs Est illic fix
a sẽpiterna vita q̃ nõ deficit. Sed
ista vita nõ ẽ sẽpiterna ꝫ trãsitoi
a Hec ẽ vita eterna vbi possum⁹
deuz vidẽ facie ad faciẽ. vbi est sa
nitas sine ĩfirmitate. Req̃es eterna
sine labore. Pax sine timore. Leti
cia sine erroẽ. Et illa possu⁹ acq̃rẽ
p tria bõ ĩ hac vita. Prĩo p boni o
peris ex ercitacõz vt dicit sa. Quid
habet hõ de oĩ labore suo ñ vt labo
ret ⁊ pgat p⁹ mortẽ illuc vbi ẽ vita
Scđo possum⁹ acq̃rẽ vitã eternaz
p malorz ĩ paciẽtia supportacõz Il
le ẽ certus q̃ hic mala ⁊ pũsa susti
net paciẽter ⁊ p⁹ hãc vitã vadat
ad eternã vitã qr de⁹ ñ punit bis
ĩ eternũ Vñ ecc. viij. Sustine mo
dicũ ad tps vt crescat in nouissiõ
vita tua Texcõ p̃t acq̃ri vita eter
na p iusticie exhibitionem Vnde
dr ĩ libro sa. Justi aũt ĩ ppetuũ vi
uent ⁊ apud dñm est merces eo
rũ Justorz aĩe ĩ manu dei sũt. Bea
t⁹ iacob⁹ dic. Beat⁹ hõ q̃ suffert tẽ
ptationẽ ⁊ vincit ĩ hac vita qm̃ cũ
pbatus fuerit accipiet coronã vi
te. dicit g̃ paciẽti bñ operãti. Va
de filius tu⁹ viuit. hic p graciã ⁊ ĩ
futuro p gloriam

Dñica. xxij. ¶ Sermo. lxiij.

Seru⁹ ille rogabat dominum
pacientiã habe in me ⁊ oĩa
reddã tibi. Math. xviij. Vñ vide
m⁹ q̃ rõ natural dictat vnus q̃sq̃
faciat pxĩo suo qđ ab eo desideãt
Faciẽtes in ɔtrariuz opponunt se
rõni. Nã duo p̃cepta fuerũt legis
nature. s. declĩa a malo ⁊ fac bonũ
vt pz ĩ ps̃ Et due leges scripte viz
diliges dominũ deuz tuũ ex toto
corde tuo ⁊ pximũ tuum sic̃ teipsũ
In hijs duob⁹ vniũsa lex depẽdz
⁊ pphe Ita xp̃c legifer noue legis
mĩe ⁊ grẽ. voluit duo precepta da
re. Vnũ negatiuũ. aliud affirma
tiuũ q̃ includũt precepta nature
et scriptuẽ. Quod tibi nõ vis fieri
alteri ne feceris Sz seru⁹ dñi se nõ
cõsiderans precepta nature trans
gredi nõ declinauit a malo. ꝫ fec̃
malũ Nõ dilexit deum ⁊ pximum
Nõ fecit pximo suo qđ sibi deside
rauit fieri. Ideo debitor fact⁹ ẽ dei
ꝓpter h° ait in thẽate Seru⁹ ille ro
gabat dñm dicẽs. Pacientiaz ha
be in me ⁊ oĩa tibi reddã Quõ h°
factũ sit habet ĩ euã° qđ sequitur
Dixit ihesus discipulis suis. s. pa
rabolam hanc Simile est regnuz
celorz hõi q̃ voluit racõez ponẽ cuz
seruis suis. Et cũ incepisset racõez
ponẽ oblat⁹ ẽ ei vnus q̃ debebat
decẽmilia talenta Cũ aũt nõ hĩet
vnde redderet iussit eum venũda
ri ⁊ vxorez et filios et omnia que
habebat. Et ille pcidens rogauit

dominū dicēs. Patiam habe i me
et oia reddā tibi. Misericōrdiā dñs ser
ui illius dimisit ei omne debitum
Ecce quāta mia dñs dat plura q̄p
seruus petit. Petit dilacōez a dñs
dat solucōz. Egressus aūt seruus
ille inuenit vnuz de oseruis suis q̄
debebat ei centū denarios a tenēs
suffocabat eū dicēs. Redde qd de
bes Procedēs aūt seruus ille a rogās
eū dixit. Patiētiā habe i me bone
socie a oia tibi reddā. Ille autem
noluit. sz tenēs suffocauit eū a mi
sit eū i carcerē q̄usq̄ redderet vni
uersū debituz. Videntes aūt oseruui
eius q̄ fiebant ostristati sūt valde. a
venientā nunciauerunt dño suo
oia q̄ facta fuerāt. Tunc vocauit
euz dñs suus a ait illi. Serue neq̄p
omne debituz dimisi tibi quoniā
rogasti me. Nonne ergo oportuit
et te misereri osui tui sicā ego tui
misertus suz. Et iratus dñs valde
tradidit eū tortoribus q̄usq̄ redderet
vniūsa debita Sica pī meus celes
tis faciet vob si nō remiseritis vn
quisq̄ fratri suo de cordibus vestris
Et sic patet parabola. Ista ergo pa
rabola ē cōtra illos q̄ peccāt cōtra
decem p̄cepta dei oi die ea frangē
do. Ideo sūt debitores decē milliuz
talentorz propter transgressionē
decē preceptorz a rogēt dominū p
gratia a misericordia Sed ipsi in
duratiotra primū a nolūt primo
opati in pua re. sz suffocant. truci
dant. a spoliant a inūdiose iram
cōcitant Quod videns dñs dicit ad
vnūquēq̄. Nōne oportuit et te di
mittē primo tuo. Sz tu nō vis di
mittē primo tuo. Ideo ego nō fa
ciā tibi misericordiā. sz volo te tra
dere tortoribus idē dyabolis q̄usq̄
reddas vniūsū debitū a oludam
te in carcerē eternaz penaz truci
ando eternaliē. Dominus oludens
dicit Pī meus celestis faciet vobis
sic si nō dimiseritis p̄ris vris oēm
inūdiā de cordibus vris. Ergo quo
ad thēa. Seruus ille rogabat domi
nū. Nota q̄p debem⁹ eē serui dī. q̄
dñs circa seruos suos facit q̄tuor bō
Primo p̄uidet in cibariis Secūdo
p̄tegit i periculis Tercio ditat eos
in bonis Quarto exaltat eos i reg
nis. Primo dico q̄p dñs suis ipsū
deuote rogātibus p̄uidet in ciba
riis a necessariis. Vū videm⁹ q̄p
bonī dnī semp sūt solliciti de ciba
riis suoz suorū Ita facē dñs a h°
pz i antiq̄ lege Legī⁹ de p̄pheta da
niele suo dei destruēte ydolū tel q̄
dicē dñs me⁹ adorē solū q̄ creauit
celuz a terrā a oia q̄ i eis sūt. p̄ter
h° misit eū pagani in lacū vbi
erāt septē leones. a ñ dabāt eisci
baria septē diebus vt deuorarēt da
niele. Sz daniel orabat ad dñzani
multo tpe seruiebat i vtutib⁹ di
uisis a dñs recordat⁹ serui sui dani
el a dirit ad abacuc ppha z q̄ ha
buit escā volēs i capū portare mes
sorib⁹ Fer prādiū qd hēs suo me
o daniel q̄ esurit i babilōe i lacu
leonū Rūdit abacuc dñe babilo
nē nescio. lacū ignoro q̄p distabat

ab illo loco cētum miliaria Tunc
angelus dn̄i apprehēdit abbacuc
in vertute ⁊ duxit in babilonem an
te lacū. Et abbacuc inclinās se in
lacum clamauit. Daniel serue dei.
veni tolle prandium quod misit
tibi dn̄s deus tuus. ⁊ sic habita
uit in lacu septē dies donec fuerūt
pacti. Postea exactus fuit de lacu.
Ita ista oñt dn̄s seruo suo cibari
a prestando vt nos seruiam⁹ sibi
fideliter ⁊ non curem⁹: sed omnē
sollicitudinē in eum pijciam⁹. q̄ꝛ
ipsi est cura nrā seu de nobis: vt
dicit apl'us. Istud idem p3 de he
lia. de quo legimus q̄rto regum.
vbi legim⁹: q̄ tañ fames erat in
terra q̄ multi homines moriebā
tur fame. Et helias seruus dei ma
gnā famē sustinuit vt petēt dn̄m
p morte. Et dixit dn̄s ad eū. Ser
ue meus helias. Vade in sarepta
sydonioꝝ qui fuerūt gentiles: tu
non debes fame perire. ego prece
pi mulieri vidue vt te pascat. Et
surrexit helias seruus dei. Cū ap
propinquaēt porte ciuitatis inue
nit ibi mulierem paupculam vi
duā de qua dn̄s ei dixit. Propha
dixit ad mulierem. Mulier q̄d q̄
ris. Rn̄t ei mulier Colligo duo li
gna vt faciam michi ⁊ filio meo
tortā eyn brij. vt comedamus et
moriamur. Rn̄dit ꝓpheta. Fac mi
chi prius. q̄ꝛ esurio nimis. Rn̄dit
mulier. Non hēo de farina nisi q̄n
tum pugillus pōt capere: ⁊ modi
cū olei in lechito. Dixit ꝓpheta ser

uus dei. mulier crede mihi ⁊ fac m̄
vt comedā. q̄ꝛ dn̄s cui seruio mi
sit me huc. ⁊ dico tibi de ore domi
ni mei q̄ nec de farina nec de oleo
deficiet quātumcūq3 ei baria pre
parabis: donec dn̄s mittat pluuiā
super terrā. Et cibauit dn̄s seruū
suum ⁊ ancillā suā mulierem istā
de modico ¶ Item similiter pt3 in
noua lege de Paulo primo here
mita. q̄ primo seruiuit dn̄o mul
tos annos in deserto ⁊ tandē nō ha
buit ad comedendū ⁊ dn̄s misit ei
coruuz qui oī die cibauit eū in de
serto portans panē: interduz car
nes. Sed heu diuites huius mun
di hn̄tes oīa bona peiores sūt cor
uis. Coru⁹ pascebat virū dei cum
pane ⁊ carnibo ⁊ ipsi pmittūt pu
eros xp̄i fame perire in hoc mūdo
⁊ audiēt in die iudicij. Qd vni ex
minimis meis fecistis ⁊c. Ite ma
ledcī ⁊c. Paui vos diuersis cibarijs
deliciosis ⁊ vos meos seruos pascere
noluistis. Et sic p3 primo quō do
min⁹ p̄uidet seruis suis de cibarijs
sibi seruientib⁹ ⁊ ip̄m rogātib⁹.
Ergo quo ad thēa Seruus ille ro
gabat dn̄m suum ¶ Scdo dico q̄ do
min⁹ ꝓtegit seruos suos in piculis
Vnde videmus qn̄ dn̄i vidēt suos
in peiculis subueniūt eis p posse.
si sunt boni domini. Ita facit domi
nus nr̄ qui bon⁹ est dn̄s super om
nes dominos nunq̄ derelinq̄t ser
uos suos in tribulationib⁹. Vnde
dixit dn̄s p sapientē ysa. Seruus
me⁹ es tu. cū transieris p aquam

ero tecū: a cū pertransieris ignem:
flāma nō vrēt te. Deūāt q liberauit
seruos suos p aquā pz ī filijs isrl
cū seruiebant dño a tūsire debāt
in terrā pmissionis dñs aperuit ma
re rubū vt sicco pede pertransirent:
nec vllus eorū remansit. Q pharao
cū seruis suis volens seruos dei oc
cidere: demersit eos ī mare quasi
plūbū ī aqs vehementibus. a ido
laudabāt serui dei dñm suū grās
agētes a cantantes ī litore hūc
ps. Cantemus dño gloriose ae.
Et q sepe seruos suos liberauit de
igne. hoc pz ī li. danie. Nabugo
donosor erexit statuam aureā su
p quam stabat ydolū. conuocās
oēm pplm ad ydolū vt adorarēt
sed tres serui dei. s. daniel. sidrach
a abdenago dixerūt Nos nolumus
ydola adorare. qz serui dei sumus q
fecit celū a terrā. Et iratus misit e
os ī caminū ignis. a dñs misit ā
gelū suū a liberauit eos de igne: a
cātabant dño dicētes. Benedictus
es deus pīm nostrorū ae Et hoc idē
pz de dd. vbi. qui ofidebat ī dño
a pugnabat cōtra vrsū a leonē ī
agro. a cōtra gigantem. a dominus
erat cum eo a liberauit eū a oforta
uit a vicit. Et dñs dixit ad dauid.
Quis ē sic seruus meus dd. Et sic pz
ī q dñs seruis suis subuenit a
protegit ī tribulacōe. Ergo a nos
ī tribulacōe rogemus eū vt ī the
mate. Seruus ille rogabat eū ae.
Tercio dico q dñs suis suis dat
dona eos ditantia q sūt dona spūs
sāī oia dona tpalia excellentia. vt
ipe ait iohel. v. Sup seruos a ancil
las meas effundam de spū meo
a de domis septē spūsāī dabo eis.
Dat enī dyabolus seruis suis sep
tem dona mala a septē pcta mor
talia. viz superbiam. auariciam. luxu
riā. īuidiā. gulam. irā a accidiā
Sed pius dñs suis a ancillis suis
dat septē dona vtilia cōtra sep
tem dona nociua. Primū ē timor
dnī cōtra superbiā vt hō cogitet cor
de q deū timeat: a pecā dimittat.
Vnde sap. Timor dnī expellit pctm
Ps. Initium sapie timor dnī. et
expellit superbiam. Secūm donū w
ī dnī est donū pietatis cōtra pecca
tū īuidie. qz pietas caritatiue p
ximū diligit. a īuidia est cōtra
caritatē. ido caritas expellit oēm ī
uidiā. Et talis suus accipiēs a do
mino caritatē pietatis diligit deū
a primum. Job. Deus caritas est a
qui manet ī caritate ae. Terciū
est donū scīe contra irā: a mites nō
facient hoies iracundos Vnde di
cit dominus. Bēī mites vos estis
seruī mei: a possidebitis terram.
Quartū donum est donū fortitudi
nis cōtra accidiam. Et ideo petiuit
dd ī ps. d. Dñe spū principali cō
firma me. spū fortitudinis cōfirma
meū cor vt expellat oēm accidiā.
Quintū donū est donū consilij cōtra
auariciā: ita q hō expellit oēz aua
riciam a se a oia facit a cōsilio bo
no a nunq vadit ad consilia impio
Ideo dicit ps Bēūs vir q nō abijt ī

consilio impiorum: et in via peccatorum ne-
que aut fac domum consilij. Sextum est do
num intellectus contra gulam: vt homo vi
uat in abstinentia. Nam abstinentia
est virtus quae domat omnia vitia. eleuat
mentem ad celestia: et est summa medi
cina corporis et animae. Ideo petiuit ps
da m̃ intellectum et viuam. Septimum
est donum sapie. qui valet contra luxu
riam vt homo caste viuat. qui non vult
dnis in suo seruitio hire luxuriosos
Et ideo ait propheta ezech. Eleuauit
me deus inter terram et terram: terra quoque de
spitiendo et celum desiderando Qui g
hec. vij. dona a dno habet: diues est
in omnibus. io patet tertium Rogemus
g dnum p domini spiritum sanctum Quarto
quia dnis fideles seruos exaltat in re
gno eterno et introduc ad gaudia.
vnde math. Surge serue bone et fi
delis quia in pauca fuisti fidelis super
multa te constituam. intra in gaudium
dni tui Ipsi enim sui dei sedebunt ad
mensam dni celestis. vt ipse ait Lu
ce. xxij. Ego dispono vobis: sicut dis
posuit mihi pater meus regnum: vt edat
is et bibatis super mensam meam in re
gno meo Quantissima retributio
premium suorum dei et seruorum diaboli. vt dicit psa. Ecce dixit dnus. Serui
mei comedent et vos esurietis. serui
mei bibent et vos sitietis. sui mei
letabunt et vos tristabimini. sui
mei sunt in pulchritudine et vos in ti
more. flagellationem et in mundicia.
sui mei laudabunt pre exultatione
cordis et vos clamabitis in dolore
cordis. Vnde patet dicit de suis istis quia

regina saba dixit de suis salomo
nis. Ri. ij. Regina saba audiens
gloriam salomonis venientes videre et
sedentes in mensa videns salomonem in
tanta gloria omnia ante ordinata et ser
uos ita vestitos in aureis vestibus:
dixit. Dne beati sunt sui tui. Ita patet
dicit de xpo. Cum ei audit regina sa
ba et eccam de rege salomone et xpo
et de seruis eius et angelis et electis. ac
ita videbit in celo sicut audit hic predi
care: patet bene dicere admirando gloriam
Beati sunt serui tui dne. Ergo ad
thema. Seruus ille rogabat dnum.
Ita nos rogemus vt nos pascat et li
beret vt nobis dona tribuat et ad
gloriam producat.

Dnica. xxiiij.:
Sermo. lxiiij.

Quis est imago et superscri
ptio. Math. xxij. Nota quia pe
ter peccatum primorum pentum
sunt ad et eue magnus defectus huma
no generi est relictus: ita quia mali sp
iritus dicunt homis vtz de lucifero qui p
ter iniquitatem in paradiso decepit ge
nus humanum ea de causa quia deus creatus
fuit vt impleret et possideret locum
suum in celo. Item patet de cayn
et abel. quia abel optimam ouem
obtulit deo: cayn vero vilissimam
dominus respexit ad munera abel
et non ad cayn: et ideo interfecit fra
tri suo occidens eum Item patet
de ioseph qui fuit iustus. et accu
sauit fratres de crimine pessimo.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf